Oni byli pierwsi - 1946r.

Było ich 18-tu w różnych zawodach.

Kowalstwo naprawę urządzen rolniczych prowadzili:

- **Bojsan Bazyli**
- **Dojlido Michał**
- **Fink Stanisław**
- **Kowerczuk Michał**
- **Lechman Kazimierz**
- **Szajna Piotr**
- **Zawadzki Leon**
- **Kuśta Piotr**
- **Dowbaj Jan**

Piekarstwo:

- **Pływacz Jan**
- **Zachuwiarz Bronisław**

Ślusarstwo:

- **Kiebuziński Jan**

Kołodziejstwo:

- **Kazuk Józef**

Krawiectwo miarowe:

- **Korchuć Józef**

Stolarstwo:

- **Werbliński Franciszek**

Elektromechanika:

- **Wejgelt Paweł**

Fotografowanie:

- **Pijanowski Stefan**

Kominiarstwo:

- **Moździerski Michał**

W tamtych dniach po zakończeniu wojny ludziom żyło się ciężko, ale nie brakowało im chęci, energii, inicjatywy do działania i wzajemnej życzliwości. Dzięki temu łatwiej było przetrwać ten trudny okres.

Już w 1947 r. w ewidencji cechu znajdowały się 24 warsztaty rzemieślnicze. Starszym cechu był mistrz krawiecki -

Stanisław Honik. W latach 1946 - 1947 rozwojowi rzemiosła sprzyja postawa władz.

Dnia 2 lutego Roku Pańskiego 1947 roku w Kościele Rzymsko-katolickim pod wezwaniem św. Bonifacego został poświęcony sztandar cechu. Poświęcenia sztandaru dokonał proboszcz wyżej wymienionego kościoła Józef Rogosz. Rodzicami chrzestnymi byli:

Starosta Powiatowy - Gawroński Julian, Wanda Otwinowska, Prezes Izby Rzemieślniczej we Wrocławiu - Karol Lazar, Stefania Honik, Dowódca IV odcinka Wojskowej Ochrony Pogranicza kpt. Kwieciński, Irena Wieczorek, Burmistrz Miasta Zgorzelca - Leon Turlej, Filomena Kosicka, Inspektor Osadnictwa Wojskowego kpt. Jan Rojek, Genowefa Krzywosz, Władysława Demudkowa i Głowacki Stefan.

Inicjatorem sztandaru cechu był Starszy Cechu mistrz krawiecki ***Stanisław Honik***. Sztandar został wykonany przez St. Klemczaka z Poznania za kwotę 67.000 zł.